

Spm. nr. S 2662

Til kirkeministeren (16/7 99) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor ofte ministeren uddeler tjenestelige påtaler til præster i henhold til tjenestemandslovens § 10 og for hvilke typer forseelser?«

Begrundelse

Svaret bedes - uden at navnene nævnes - være konkret både med antallet over en vis årrække og med indholdet, samt arten af de forseelser der afstedkommer påtaler.

Svar (27/7 99)

Kirkeministeren (Marianne Jelved, fg.):

I perioden 1989 - 1999 er der i 9 tilfælde anvendt disciplinær straf i henhold til tjenestemandsloven over for præster. Arten af forseelserne fremgår af omatalen af de enkelte sager nedenfor.

1) 1989. Ministeriet meddelte en sognepræst en *advarsel* i anledning af, at sognepræsten var blevet dømt for overtrædelse af bistandslovens § 23 ved at have skjult børn, der var anbragt uden for hjemmet i henhold til bistandslovens regler. Dommen lød på betinget frihedsstraf med udsat straffastsættelse med en prøvetid på 2 år.

Biskoppen fandt ikke, at sognepræsten i forbindelse med den overtrædelse, som præsten var blevet dømt for, havde udvist en handlemåde, som var i strid med tjenestemandslovens § 10.

Ministeriet skrev i anledning heraf til biskoppen, »at strafferammen efter bistandslovens § 23 udgør fra hæfte og indtil fængsel i 2 år. Det gerningsindhold, der beskrives i bestemmelsen, må derfor generelt anses for en så alvorlig forseelse, at denne må antages at indebære en tilsidesættelse af det vandelskrav, der påhviler en tjenestemand som tjenesteforpligtelse efter tjenestemandslovens § 10. Ministeriet har derfor anset det for nødvendigt at tildele sognepræst en advarsel, jf. en anden skrivelse herfra af d.d.«

2) 1990. Ministeriet meddelte en sognepræst en *irrettesættelse* for at have haft beskæftigelse på den lokal skole som vikar i 5 måneder i et omfang, der var klart uforeneligt med de forpligtelser, der er forbundet med at oppebære rådig-

hedstillæg. Sognepræsten havde tidligere fået afslag fra ministeriet på en ansøgning om tilladelse til at påtage sig vikararbejde ud over de 6 timer om ugen, som rådighedsordningen giver mulighed for. Ministeriet havde tidligere - i 1987 - meddelt sognepræsten en advarsel på grund af dennes adfærd i forhold til menighedsrådets valgte medlemmer.

3) 1991. Ministeriet meddelte en sognepræst en *irrettesættelse* dels for at have foretaget indsamlinger hos brudepar til afholdelse af personalesammenkomster, dels for i strid med reglerne om indsamling i kirkerne at have afregnet de indsamlede beløb på en sådan måde, at der ikke blev afregnet det beløb til den enkelte institution, der var indsamlet til denne, dels for at have afregnet indsamlede midler på en sådan måde, at det ikke var muligt at kontrollere, om de indsamlede beløb blev indsamlet korrekt. Præsten havde endvidere fået ændret en korrekt udformet faktura for at undgå vanskeligheder med provsten. Den tjenstlige sanktion skete på grundlag af en tjenstlig undersøgelse med en dommer som forhørsleder.

4) 1992. Ministeriet idømte en sognepræst *den maksimale bøde efter tjenestemandslovens § 24, svarende til 3 månedsløn samt en irrettesættelse* for at have tilsidesat en række af biskoppen meddelte pålæg samt for undladelse af at indhente menighedsrådets og biskoppens samtykke til ændringer af gudstjenesten. Den tjenstlige sanktion skete på grundlag af en tjenstlig undersøgelse med en dommer som forhørsleder. Ministeriet havde tidligere - i 1987 - meddelt præsten en *irrettesættelse* for ikke at have iagttaget forskellige af biskoppen givne pålæg.

5) 1994. Ministeriet meddelte en sognepræst en *advarsel* for at have anvendt sit embedsbrevpapir ved henvendelse til indenrigsministeren og Direktoratet for Udlændinge på vegne af en privat flygtningeorganisation.

I sin udtalelse i anledning af sagen beklagede sognepræsten det skete. I sin fremsendelsesskrivelse til ministeriet anførte biskoppen: »Jeg har specielt bemærket, at sognepræsten har beklaget sin fejl, hvilket jeg med tilfredshed har taget til efterretning«.

6) 1995. Ministeriet meddelte en sognepræst en *irrettesættelse* for at stille sin tjenestebolig til rådighed for et af sognepræstens søn drevet handelsfirma. Stiftsøvrigheden havde tidligere afvist at give sognepræsten tilladelse til at benytte tjenesteboligen til drift af handelsvirksomheden.